

**De meest trouwe
Kingboek
verfilming**

Stephen King Fanclub Magazine

**Interview met
Johan Deseyn**

**&
WIN
een boek!**

**Dollarbaby
met een
Oscarnominatie!**

Kings Things

Griezelig Gezellig

December 2022 - Januari 2023

En toen was het alweer december. Denk je dat je lief genoeg geweest bent om een cadeautje te krijgen met Sinterklaas of de Kerst? Wij hopen natuurlijk van wel, en hopelijk weet je ook dat je bij de betrouwbare winkeltjes van diverse crewleden terecht kunt als je nog op zoek bent naar Stephen King boeken, DVD's, poppetjes en andere artikelen. [Je vindt hier een overzicht.](#)

Vanaf deze plaats wensen we je, namens de voltallige crew van de Stephen King Fanclub, heel fijne feestdagen toe. Hopelijk mag je deze doorbrengen in een lekker warm huis en met de mensen die je liefhebt. Ook de crew gaat even genieten van een vakantie, want de eerst volgende Kings Things lees je pas weer eind januari. We hopen dan ook dat je jezelf met dit exemplaar twee maanden kunt vermaken :).

In deze Kings Things lees je de laatste nieuwtjes, boek- en film recensies en waren we bij de boekpresentatie van *November* van Thomas Olde Heuvelt. Ook hebben we artikelen, onder andere over de reden waarom veel boeken en films van Stephen King in Maine plaatsvinden, Bryan Fuller's versie van *Carrie*, waarom *Salem's Lot* niet lang meegaat en hoe Stephen King's horror voor 1\$ leidde tot een Oscar-genomineerde film.

Onze Vicky deed een interview met schrijver Johan Deseyn en je kunt ook een boek van Johan Deseyn winnen bij een prijsvraag. Natuurlijk is er ook nog onze 'gewone' prijsvraag waarbij een boek te winnen is.

En we maakten met een aantal crewleden een recensie van het boek *Fairy Tale* van Stephen King.

We wensen je veel leesplezier toe!

Stephen King Fanclub Crew

FEESTDAGEN

HOE LANG MOET
ZO'N FAMILIE
IN DE OVEN

Loesje

Postbus 1065
8015 AA Arnhem
www.loesje.nl

De Fanclubshop
verkoopt merchandise
zoals winkelwagenmuntjes,
linnen tassen en we
hebben ook de laatste
nieuwe boeken te koop!

Deze Kings Things is
verzonden naar 2309 fans

Er zijn 2892
fans op

Hartelijk welkom allemaal!

SPONSORS

DONATIES

Van sommige bedrijven krijgen wij een percentage als je er via de link heen surft en iets koopt. Iedereen die iets kocht bij een van onze sponsors, in onze eigen fanclubwinkel of via Stephen King Fans: hartelijk dank voor jullie ondersteuning!

We hopen dat iedereen die een prijs mag ontvangen, de verzendkosten weer terug naar ons wil overmaken, want de fanclub kan alleen blijven doorgaan dankzij donaties.

Voor elk bedrag, groot of klein, zijn we dan ook erg dankbaar. We gebruiken het voor de verzendkosten van prijzen, kosten KvK, software en hosting van de website, maar ook voor de merchandise, de organisatie van een fanclubdag en andere mogelijkheden om kortingen voor fans te creëren. Help ons en stort een bedrag naar keuze op rekening **NL80 ABNA 0105 1552 68** t.n.v. stichting Stephen King Fanclub. Dank je wel!

Deze mailinglist wordt mede mogelijk
gemaakt door

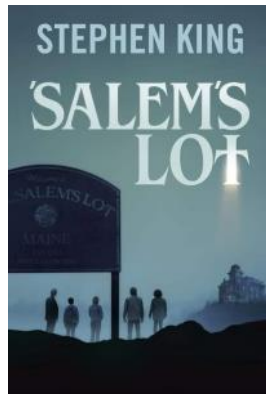
Nieuwsflits

Salem's Lot remake

De film kreeg half november eindelijk de verplichte 'rating', en kreeg de R mee, voor 'bloody violence and language'. Hopelijk is de volgende stap die voor een releasedatum, want die is nog steeds niet bekend gemaakt. Lewis Pullman (de acteur die Ben Mears speelt in de remake) had wel wat te zeggen tijdens een interview met comci.com over deze aanstaande remake: "Gary Dauberman, de regisseur, is er echt op gebrand om recht te doen aan het boek. Maar ook (de vorige bewerking was in twee delen) omdat het zo'n lijvig boek is en er zoveel verschillende bewegende delen en zoveel personages zijn. Er zijn dus delen waar Gary moest zoeken naar wat de echte kern van de film was om erin te houden, maar voor het grootste deel is hij trouw aan het boek en houdt hij veel van de originele dialoog erin. Hij is een Stephen King-fan dus hij wil Stephen niet te schande maken. Dus ik denk dat het in goede handen is, Gary is echt een slimme vent met een scherp oog voor dingen. Ik denk dat hij niet alleen leunt op de de schrikmomenten, maar meer op de conceptuele en visuele dingen. Dus in plaats van een schok die uit je lichaam verdwijnt in de volgende vijf minuten, naar iets dat meer visueel is. Zoals een verontrustend beeld dat op je netvlies gebrand staat en dat je, als je midden in de nacht wakker wordt, niet uit je hoofd kunt schudden."

Inmiddels is ook bekend gemaakt dat de Kurt Barlow uit de serie is gecast. Dat is Alexander Ward geworden.

HBO-serie Welcome to Derry

Het blad Variety scheef begin november dat de *IT*-prequel doorgaat. Exacte plottetails blijven geheim, afgezien van het feit dat de serie zal dienen als een prequel op de recente films *It: Chapter One* en *It: Chapter Two*, die in 2017 en 2019 werden uitgebracht.

Eerder werd gemeld dat Jason Fuchs het script schreef voor de eerste aflevering van de serie, op basis van een verhaal dat hij samen met de Muschiettis schreef.

Andy regisseerde beide nieuwe films en Barbara produceerde ze. Fuchs was eerder coproducent van *It: Chapter Two*. Fuchs en Brad Caleb Kane zullen samen met de Muschiettis uitvoerend produceren en Andy zal de première van de serie regisseren. De Muschiettis produceren met hun Double Dream productie.

Fuchs werkte eerder aan *Wonder Woman*, *Pan*, *Ice Age: Continental Drift* en *I Still See You*. Kane's recente schrijfcredits omvatten series als *Moonhaven* en *Tokyo Vice*. Hij heeft ook meerdere afleveringen geschreven van series als *Warrior*, *Black Sails* en *Fringe*. De twee nieuwe *IT*-films hebben samen meer dan 1,1 miljard dollar opgebracht aan de wereldwijde kassa's bij hun release, waarbij de tweede film zich 27 jaar na de gebeurtenissen van de eerste afspeelt, met een nieuwe volwassen cast die het stokje overneemt van de kinderen uit deel één. *IT* werd eerder bewerkt tot een tweedelige miniserie voor ABC in 1990, met de iconische rol van Tim Curry als Pennywise.

HBO Max's hoofd Originals, Sarah Aubery heeft commentaar gegeven op de aankomende serie: "We hebben heel nauw samengewerkt met Jason Fuchs, Brad Caleb Caine, Andy Muschietti en Barbara Muschietti. Zij zitten diep in deze mythologie en ze hebben zo'n goede grip op de storytelling rond deze personages en ook op de afschuwelijkste angsten die ze erin stoppen. Al die wilde manieren die ze bedenken om ons bang te maken. Jullie zullen binnenkort meer concreet iets horen over die ontwikkeling... Andy is zeer betrokken bij elk stukje hiervan, dus dat is het echte recept voor succes en voor het verrukken van de fans."

Dat belooft dus wel wat... we houden je op de hoogte als er meer nieuws komt.

The Boogeyman

Ook *The Boogeyman* wordt verfilmd, en die kreeg de rating PG-13: die staat voor Terror, violent content, teen drug use, and some strong language. Ook daar is nog geen releasedatum bekend. Het schijnt dat de film een stuk uitgebreider is geworden dan het verhaal dat King schreef. Afwachten maar...

It - not It Simpsons

Kijk hier de openingsscène, met Georgie en Pennywise op zijn 'Simpsons'.

Interview met Johan Deseyn

Interview door Vicky over zijn nieuwste boek Heaven's End

Waarom de hervorming van het originele verhaal?

Het origineel (*In een dorp Heaven's End genaamd*) werd in de maand december van 1989 geschreven. Toen was ik tevreden met wat ik had neergepend. Nadat het in 1991 door de Uitgeverij Horizon in beperkte mate als novelle werd uitgegeven, ontwikkelde zich in mijn hoofd het gevoel dat het 'grootser' kon, dat het niet 'af' was. Ik was ook niet echt tevreden met het resultaat van de uitgave. Het oogde enorm amateuristisch. Jarenlang, dat meen ik, jarenlang deed ik over de verschillende mogelijkheden die zich aanboden wat betreft dat 'gevoel'. Ik dacht lang aan een vervolg, maar uiteindelijk heeft het de vorm gekregen die nu werd uitgegeven: uitgebreid, uitgediept, volledig herschreven, volledig herwerkt en in mijn ogen ook volledig vervolledigd.

Normaal verschijnt om de twee jaar een roman van jouw hand. Nu waren het er drie. Is daar een reden voor?

Ik heb geen drie jaar aan dit boek gewerkt. Het voordeel was natuurlijk dat ik het originele verhaal reeds geschreven had. Ik was eind 2019 aan het herwerken (en uitbreiden) ervan begonnen maar in het voorjaar van 2020 kwam ik terecht in een zich opvolgende reeks van onaangename familiale toestanden die mijn schrijven naar 'onbestaand' hebben gedreven, tot zowat het najaar van 2021. Dan heb ik mijn pen terug ter hand genomen om verder te werken. In het voorjaar van 2022 zette ik het allerlaatste punt achter het allerlaatste woord. Het duurde dan nog tot in oktober eer het boek officieel verscheen.

Jouw vijftien vorige boeken zijn allemaal uitgegeven bij de uitgeverij Kramat. Dit nieuwe boek is verschenen bij Phoenix Books. Je bent dus van uitgeverij veranderd?

Wel... eh... ja en neen. Ik schreef hierboven over onaangename familiale toestanden die een invloed hebben gehad op mijn schrijven, maar de kwestie van de uitgeverij was ook een onaangename gebeurtenis die niet heeft bijgedragen tot mijn schrijfmotivatie. Eind 2020 werd namelijk de uitgeverij Kramat failliet verklaard. Het gevolg daarvan was dat ik ten eerste een som geld niet zou verkrijgen en ten tweede dat alle exemplaren van al mijn 15 titels die bij Kramat in stock stonden, door de curator in beslag werden genomen. Ik had op een bepaalde dag geen uitgeverij én geen boeken meer. Uiteindelijk, na een aanslepend proces van vloeken, ketteren, nagelbijten en haartrekken, kreeg ik van de voormalige uitgeefster van Kramat het bericht dat zij een nieuwe uitgeverij opgestart was en dat ik meer dan welkom bij haar was. Dat is dus Phoenix Books.

Interview met Johan Deseyn

Is het toevallig dat een specifieke gaardheid in uw boek aan bod komt of is dat ten gevolge van de huidige 'woke' aangelegenheden?

Neen, het heeft er niets mee te maken. Het is inderdaad toevallig dat het tijdens de 'woke'opleving geschreven is, maar het is niet opzettelijk. Trouwens, voor mij moet zoiets normaal zijn, geen feit dat toch nog eens met de vinger moet worden gewezen als zijnde 'iets opvallends' of iets waar toch eens over moet worden gepraat of specifiek aan bod komen.

Kunt u me vertellen hoe u op het idee gekomen bent om dit verhaal te schrijven?

Heel zeker. Veel details kan ik natuurlijk niet geven, maar... alles komt voort uit een droom die ik als jonge kerel (15 - 16 jaar oud) heb gehad, zowat vijftien jaar voor ik het verhaal zelf geschreven heb. Ik ben er nu 63 en herinner me die droom nu nog altijd heel levendig. Ik bevond me in een gebouw, een zwembad. Het was er donker en ik was er alleen. Ik weet dat ik er bang was en wat me schrik aanjoeg wist ik niet. Ik bevond me op de rand van het bad zelf. Dat was leeg. Aan het plafond hingen bolvormige luchters. Eén van die bollen richtte zich traag op en draaide zich in mijn richting. Een flauw, diffuus licht vertrok uit de bol en bereikte mijn benen. Ik 'voelde' het licht... en mijn hart begon te hameren. Dat was het, dat was mijn droom, meer niet. Dat werd de roman *Heaven's End*.

Net zoals uw vorige boeken speelt *Heaven's End* zich in de Verenigde Staten af. Hoe bepaalt u de juiste locatie?

De lezers van mijn boeken weten ongetwijfeld dat de dorpen en steden waar mijn verhalen zich ontwikkelen fictief zijn. *Heaven's End* is dat natuurlijk ook. Ik kies een willekeurige locatie, bekijk alles in detail op Google Earth of Google Maps. En met in detail, bedoel ik dus ook met Streetview. De indeling van het dorp zelf is gemakkelijk omdat ik de 'kaart' zelf maak, maar alles errond klopt met de bestaande omgeving.

Drie verschillende tijdlijnen door elkaar geweven. Is dat moeilijk om uit te schrijven?

Dat vraagt inderdaad een zekere concentratie. Bij het schrijven van een roman in het algemeen (zeker in mijn genre) zijn de aspecten fantasie, verhaallijn, plot, karakterontwikkeling even belangrijk als het technische aspect van de opbouw van het geheel zelf. Alles wat je schrijft, moet kloppen. Ik haat losse eindjes. De drie verhaallijnen zijn apart door het lezen, maar toch verbonden door de inhoud omtrent het plot die door de lezer pas later zal ontdekt worden. Het zijn drie aparte delen die door elkaar geweven zijn en uiteindelijk samenkomen omdat alles om één-zelfde gegeven gaat. Het vraagt heel zeker concentratie en puzzelwerk. Niets mag ontbreken, niets mag te veel geschreven worden.

Hartelijk dank aan Johan voor het interview!

Kijk even verder in *Kings Things* voor de recensie van *Heaven's End*, en hoe je een van zijn boeken kunt winnen!

Boekpresentatie November

Thomas Olde Heuvelt in Utrecht

Op 4 november jongstleden was schrijver Thomas Olde Heuvelt (wie kent 'm niet tegenwoordig) te gast bij boekhandel Broese in Utrecht, om zijn nieuwste boek te presenteren. En zoals je hiernaast wel kunt zien was het er lekker druk. Zo'n 125-150 fans van Thomas bemachtigden een stoeltje, waaronder ook Peter, Jeroen en Chrissy van de fanclubcrew.

Samen met zijn partner David kwam Thomas een paar minuutjes te laat, opgehouden door liftknopjes die ze niet helemaal hadden begrepen, wat voor het eerste lachsalvo zorgde. De introductie van zijn partner, David Samwell, was bijzonder grappig: hij vertelde hoe Thomas zijn afspraken overal en nergens nakwam, en hoe druk (hij is zelf ook auteur) en vooral hoe leuk ze het hebben samen.

Uiteraard deed ook de uitgeefster van De Boekerij een korte introductie, en daarna was Thomas aan de beurt. Hij werd geïnterviewd door een journalist waarvan de naam mij even ontschoten is. Natuurlijk kwam ook het favoriete boek uit zijn jeugd (Stephen King's *Misery*) aan de beurt.

Thomas vertelde dat hij nog niet zo lang terug was van zijn reis naar Amerika en Canada, en dat er spannende dingen gaan gebeuren, maar wat precies mocht hij echt nog niet zeggen. Te denken valt natuurlijk aan boekuitgaven in die landen, maar een verfilming zou natuurlijk ook nog kunnen. In het proces voor de verfilming van *Hex* is helaas nog geen voortgang te melden. Uiteraard las hij voor uit *November* en legde hij uit waar het over ging: *In Lock Haven bevindt zich de gelukkigste straat in Washington: er staan grote huizen, en alle bewoners zijn oprecht gelukkig. Ze hebben succesvolle carrières, doen precies de dingen die ze altijd al wilden doen en ze zijn allemaal gezond. De kinderen zijn getalenteerd en een belofte voor de toekomst. Tot het november wordt. Dan breken de Donkerder Dagen aan. Luana en Ralph weten het, en hun kinderen Kayla en Django ook. Ieder jaar in november slaat hun geluk om en worden ze juist overvallen door ongeluk. Pijntjes, pech, en tegenvallers. Meestal niets onoverkomelijks, maar de Donkerder Dagen kunnen ze elk jaar maar beter uitzitten. Na een week of vier is het voorbij en keert het geluk terug... maar wel tegen een prijs. Iemand moet sterven in de bossen achter hun huis, anders grijpt het onheil om zich heen. En elk jaar stellen Luana en Ralph zich de vraag: hoeveel is een mensenleven waard?*

Thomas vertelde dat hij eigenlijk al drie jaar geleden was begonnen met schrijven, maar steeds weer stopte omdat het niet verder wilde omdat zijn antagonist ontbrak. Maar, toen hij die eenmaal gevonden had, ging het heel erg snel. En niet toevallig dat het boek dan ook in november uitkomt. Hij bedankte alle mensen die hem hebben ondersteund in deze schrijfperiode en we kregen [de boektrailer](#) te zien, waar Jeroen (rechter foto, rechts) in de vorige Kings Things al verslag over deed en ook in te zien is. Er was natuurlijk wat tijd voor vragen uit het publiek en daarna kon de signeersessie starten.

Thomas neemt de tijd voor zijn fans, maakt een kort praatje, gaat met ze op de foto... dus de rij bleef lang in het al oververhitte zaaltje. Hij ging zelfs buiten nog even verder omdat de boekhandel tegen 24:00 uur ging sluiten, zag ik op facebook langskomen. Maar, dat had in ieder geval wel tot resultaat dat we *allemaal* met een goed gevoel en een gesigneerd exemplaar van *November* naar huis gingen. Het is een lekkere dikkerd met 464 pagina's, we hopen in Kings Things van februari een recensie op te nemen.

Thomas toure ook in december nog rond, dus [kijk hier](#) voor data en plaatsen als je ook bij zo'n presentatie aanwezig wilt zijn.

Maine

Waarom veel Stephen King boeken en films zich afspelen in Maine

Door Holly McFarlane (www.screenrant.com)

Gepubliceerd op 12 oktober 2022

Vertaald door Peter R. van Veen

De verhalen van Stephen King staan bekend om hun uniciteit, maar vele hebben één ding gemeen. Dit is waarom zoveel King-boeken en -films zich afspelen in Maine.

Stephen King's omvangrijke oeuvre wordt gewaardeerd om zijn creativiteit, maar veel van zijn beroemdste verhalen hebben iets gemeen: ze spelen zich af in Maine. De beroemde horrorauteur publiceerde verhalen als *Carrie* en *It* die lezers al bijna 50 jaar de griezels geven, en hoewel de plots van al zijn boeken redelijk onderscheidend zijn, speelt een dizzyngwekkend aantal van zijn 64 gepubliceerde romans zich af in Maine. Hoewel dit detail toeval kan zijn, lijkt de rol die de Pine Tree State speelt in veel van King's beroemdste verhalen te suggereren dat er een reden is waarom zoveel van zijn werken zich in Maine afspelen.

De meest voorkomende theorie over Stephen King's frequente Pine Tree State setting is eenvoudig: hij is een inwoner van Maine. Geboren in Portland, Maine en afgestudeerd aan de Universiteit van Maine (beide plaatsen die in zijn werken zijn verschenen), heeft King het grootste deel van zijn leven in die staat gewoond. Buiten dat Maine de plaats is waar King vandaan komt, bezit de staat veel kwaliteiten die zich van nature lenen voor enge verhalen. Gezien de relatieve isolatie van de rest van de Verenigde Staten, de schaarse bevolking, kleine steden en rijke geschiedenis, is Maine de perfecte setting voor King's horrorboeken en films.

Woont Stephen King nog steeds in Maine?

Net als veel van zijn personages blijft Stephen King de staat Maine zijn thuis noemen. King en zijn vrouw, Tabitha, bezitten samen drie huizen, waarvan er zich twee bevinden in respectievelijk de steden Bangor en Lovell in Maine. Bangor staat bekend als het sjabloon voor *It's Derry*, terwijl Lovell's westelijke Maine-inspiratie te zien is in werken zoals *De Mist of Gevangen*.

De Kings zijn actief geweest in de Bangor-gemeenschap gedurende hun tijd dat ze daar woonden, en hun Bangor-huis is een onofficiële toeristische attractie onder fans geworden. Vanaf 2019 zijn de Kings van plan om het om te zetten in een faciliteit om de archieven van King te huisvesten en te dienen als een schrijversretraite.

Hoewel de Kings ook in Florida wonen (een omgeving die ook zijn weg heeft gevonden naar sommige boeken van King), blijft Maine Stephen King's werken tot aan de dag van vandaag inspireren.

Elk bekend Stephen King-boek en -film dat zich niet afspeelt in Maine

Stephen King staat bekend om het plaatsen van zijn werken in Maine, maar sommige van zijn beroemdste verhalen spelen zich elders af. *De Shining* en *Misery*, twee van King's meest prominente werken, spelen zich af in Colorado, terwijl het vervolg van *De Shining*, *Doctor Sleep*, zich afspeelt in New Hampshire.

De Beproeving neemt lezers mee op een odyssee door de Verenigde Staten en volgt personages onder leiding van Mother Abigail en Randall Flagg (hoewel sommige vroege hoofdstukken zich afspelen in Maine). *Ogen van vuur* (dat in 2022 een filmremake kreeg) reist langs de oostkust. Toepasselijk speelt King's *Children Of The Corn* zich af in Nebraska. *Christine*, één van King's vele verhalen over auto's, speelt zich af in Pennsylvania. Buiten het horrorgenre kijkt men vindt *De Groene Mijl* plaats in de Cold Mountain Penitentiary in Louisiana. De variëteit aan locaties van deze romans laat zien dat hoewel Maine heeft gediend als een belangrijke bron van inspiratie voor Stephen

PRIJSVRAAG

Oplossing prijsvraag vorige maand

Met behulp van een letterrooster moest je uitzoeken welke titels van verhalen van King in de opgaves stonden.

Dit zijn de antwoorden:

1. (II,3)(III,2)(IV,4)(V,3)(V,1)(IV,3)(II,1)(III,2)(II,5)(V,5) = *Fairy_Tale*.
En zo kwam er bij 2: *De Noodzaak*, 3. *De_Buitenstaander*, 4. *Silver Bullet* en 5. *Zwart_Huis*.

Dat wist ook Borromea Holl uit Dussen. Die wilde graag het boek *Bloedsinasappel* van Harriet Tyce winnen, dus dat gaat binnenkort naar je onderweg!

	I	II	III	IV	V
1	V	T	C	B	Y
2	D	G	A	U	S
3	M	F	O	—	R
4	N	Q	K	I	H
5	P	L	W	Z	E

Schoentje zetten...

In het december nummer gooien we graag wat Sint en Kerst door elkaar... zo maken we er een leuk decembermaandje van.

Deze keer gingen we op zoek naar schoenen... Weet jij wie hieronder de schoen heeft gezet voor een van de heiligmannen in de hoop een cadeautje te krijgen?

Je mag de naam noemen van de persoon of het karakter, of het boek waar het uitkomt. Stuur ons je 3 antwoorden om mee te doen en een van de boeken die hiernaast staan te winnen.

Makkie!

Stuur jouw antwoorden voor 20 januari 2023 naar fanclub@stephenking.nl.

Vermeld in de omschrijving het woord PRIJSVRAAG, en vergeet je adresgegevens niet, zodat we je de prijs kunnen toesturen!

Geef ook aan welk boek uit onderstaande rijtje je zou willen winnen. Kies uit:

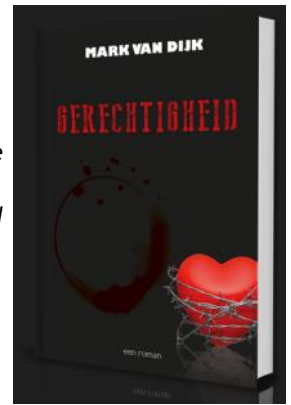
1. *Duistere Parels*, verhalenbundel met div. auteurs w.o. Thomas Olde Heuvelt & Jack Lance.
2. *Kinderspel* van Paul Cleave (recensie-exemplaar)
3. *De Sciencefiction schrijver* van Bavo Dhooge

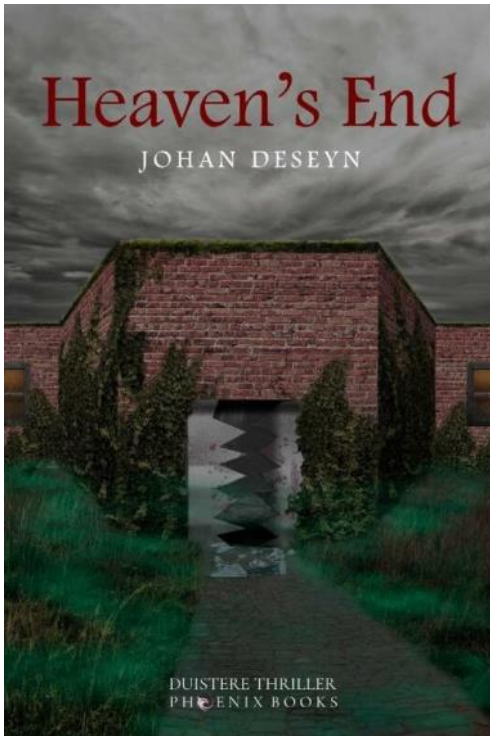
Boek-Win-Actie!

Winnaars *Gerechtigheid* Mark van Dijk

Afgelopen maand kon je het boek *Gerechtigheid* van Mark van Dijk winnen. Je moest antwoord geven op de vraag welke titel hij als allereerste schreef om mee te doen. Het juiste antwoord is natuurlijk *Kwade Geest*. Dat wisten veel fans, maar van deze drie winnaars stuurden we hun informatie door naar Mark, en zij krijgen dan ook het boek *Gerechtigheid* toegestuurd: Ruud van der Molen in Alkmaar, Ellie Strik in Cuijk en Rob van den Boomgaard uit Zwijndrecht. Van harte gefeliciteerd!

NIEUWE BOEK-WIN-ACTIE: JOHAN DESEYN

In deze Kings Things tref je behalve een recensie van Johan's nieuwe boek ook een interview aan dat onze Vicky hem afnam naar aanleiding van de nieuwe uitgave.

En van zijn uitgeverij mogen we twee titels van Johan Deseyn weggeven. We kregen een exemplaar van het boek *Erfenis*, en de nieuwste: *Heaven's End* van de uitgeverij om aan jullie weg te geven. Dus kunnen we twee mensen blij maken.

Zoals je hopelijk wel weet, is Johan Deseyn een Belgische auteur, van wie we al eerder boeken recenseerden. Zo deden we in 2018 ook een interview met hem, en waren er recensies van zijn boeken *Westhaven*, *Deal?*, *Thanathor*, *Cargo*, *Dolmen*, *Necromancer*, *Labyrinth* en *Deamonium* en die kregen allemaal mooie cijfers. Zoek onze recensies gerust even terug in de rubriek [Lezers lezen ook](#) op de website. Ook zijn er korte verhalen te vinden in de *Junior Monsterboeken*, *Time Out* en *Horrorarium* en nog veel meer.

De boeken van Deseyn kwamen altijd uit bij Kramat, maar helaas kwam er een faillissement in oktober 2020. Gelukkig

schrijft hij verder, en komen zijn boeken nu uit bij [Phoenix Books](#).

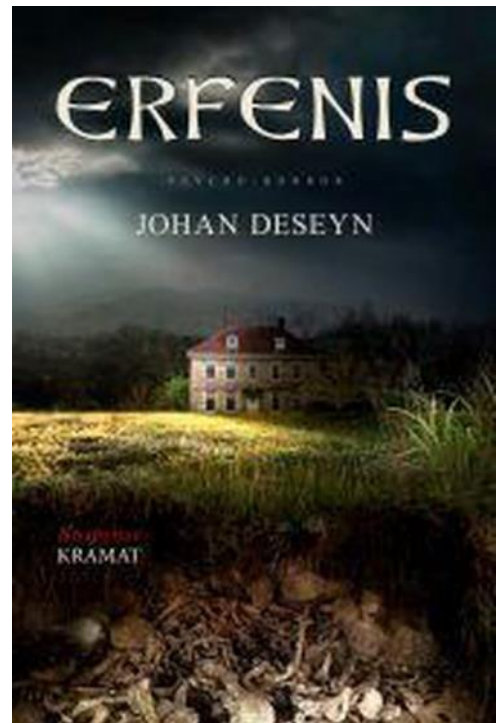
Dus blader even wat pagina's terug, en lees alles over Johan en zijn nieuwe boek in het interview van Vicky. En bedenk dan eens of deze duistere thrillers wat voor jou zijn. Maar we denken duidelijk dus van wel. Doe dan mee met deze prijsvraag, want je weet maar nooit... wie weet win je een van deze boeken!

De vraag: Johan Deseyn werd al diverse keren genomineerd (maar helaas nog niet tot winnaar uitgeroepen) voor grote prijzen als de Hercule Poirotprijs, De Gouden Strop of de Diamanten Kogel. Wip eens even binnen op de [website van Johan](#), want er staat een hele lijst. Er staat ook een lijstje met zinnen uit die recensies die geschreven worden.

Maar welk tijdschrift schreef deze quote over *Deamonium*?
'Deseyn bevindt zich in het horrorspectrum ergens tussen Stephen King, H.P. Lovecraft en Clive Barker... .. oerdegelijk, spannend verhaal ...'

Noteer de naam van dat tijdschrift in een mailtje naar fanclub@stephenking.nl, samen met je adresgegevens en in het onderwerp het woord DESEYN.

De twee winnaars worden in de Kings Things van februari (verschijnend eind januari) bekend gemaakt. Veel succes!

Bryan Fuller's Carrie

Bryan Fuller's versie van 'Carrie' is de meest getrouwe verfilming van Stephen King's roman

Door Brandon Moreno (www.collider.com)
 Gepubliceerd 15 oktober 2022
 Vertaald door Peter R. van Veen

De 'Carrie' die je waarschijnlijk nog nooit hebt gezien.

Carrie, een tijdloos verhaal van een jong meisje dat wraak neemt op haar pestkoppen, gebaseerd op Stephen King's eerste gepubliceerde roman, is uitgegroeid tot één van de meest herkenbare horroriconen in de cinema. Het trefende beeld van een meisje, gedrenkt in bloed, is mensen door de jaren heen bijgebleven. Terwijl de originele film, waarin de hoofdrol wordt gespeeld door Sissy Spacek als het titelpersonage, ongetwijfeld een klassieker is, is de minder bekende tv-film uit 2002, geschreven door Bryan Fuller en geregisseerd door David Carson, een veel getrouwere bewerking van King's originele roman. Waar *Carrie* 1976 (en de remake uit 2013) er een veel gestroomlijndere en gerichtere film van maken, kiest de film uit 2002 ervoor om aspecten van de roman weer te geven die uit de bioscoopfilms werden geknipt of werden veranderd. Zo ontstond de meest getrouwe bewerking van King's roman, ook al is de film zelf een allegaartje.

De film begint met de geboorte van Carrie (Angela Bettis) in haar huis. Maar Fuller slaat een andere richting op in zijn verfilming direct na deze openingsscène. De openingsscène laat iets zien dat op meteoren lijkt - iets dat (meestal) uit de bioscoopfilms is geknipt - die Carrie als kind oproept, hoewel het in het boek stenen waren. Dit is weer aanwezig in de eigenlijke plot wanneer Carrie naar binnen wordt gestuurd door een woedende Margaret (Patricia Clarkson). Terecht boos over de mishandeling door haar moeder, manifesteert Carrie's telekinese zich hierdoor, waardoor hun eettafel door het raam crasht. Dit wordt gevolgd door de regen van stenen die hun huis gedeeltelijk beschadigt. Het is leuk om te zien dat dit bij een bewerking in het verhaal blijft, al is het niet heel anders dan de reguliere verhaallijn, door middel van zeer gedateerde computerbeelden. De stenen worden nooit echt uitgelegd; ze staan er gewoon om bekend dat ze verbonden zijn met Carrie en haar krachten. Interessant is dat ze worden gebruikt bij de vernietiging van haar huis in zowel de film uit 1976 (ze werden officieel uit de film geknipt, maar zijn zichtbaar in sommige shots) als de film uit 2013. De stenen voegen niet veel toe aan het overkoepelende plot, vooral wanneer Carrie haar huis niet vernietigt en in plaats daarvan vertrekt en aan het einde van deze verfilming nog leeft.

Een meer literaire structuur

De belangrijkste veranderingen in deze verfilming zitten, in vergelijking met de anderen, in de verhaalstructuur. De twee bioscoopbewerkingen (de versie uit 2013 is bijna beeld-voor-beeld hetzelfde als het origineel) nemen het kernverhaal van Carrie uit het boek en gebruiken in wezen alleen dat. Het boek wordt echter niet verteld vanuit Carrie's perspectief, maar wordt in plaats daarvan verteld door middel van krantenknipsels, artikelen en interviewfragmenten van de gebeurtenissen voorafgaand aan en op de iconische prom night.

Bryan Fuller's Carrie

In tegenstelling tot de twee bioscoopreleases kiest Bryan Fuller er in zijn tv-bewerking voor om deze literaire keuze zo goed mogelijk aan te passen in een visueel formaat. De opening van de film brengt ons direct bij Sue Snell (Kandyse McClure), het personage dat vooral bekend staat om haar poging om Carrie te helpen nadat ze zich realiseerde dat ze fouten had gemaakt door haar te pesten, in een verhoorkamer. De film zet deze trend gedurende de hele speelduur voort, terwijl andere overlevenden worden binnengehaald om te worden ondervraagd door detective John Mulchaey (David Keith).

De film wordt verteld door middel van flashbacks om zo de gebeurtenissen te laten zien van de week voorafgaand aan en de nacht van het schoolbal, zeer vergelijkbaar met het boek. Hoewel dit zorgde voor een getrouwe bewerking van de structuur van de roman, veroorzaakt het grote problemen voor het tempo van de film. Het voelt zowel gehaast als verzand op sommige plaatsen, het lijkt bijna dat dit volledig had moeten worden geherstructureerd tot een miniserie in plaats van een twee uur durende film die veel te veel probeert te doen binnen zijn speeltijd.

De vernietiging van de stad wordt eindelijk zichtbaar

Deze verfilming van Fuller laat het publiek ook een glimp opvangen van een ander ongezien deel van het boek: Carrie's vernietiging van de stad. Na het bloedbad op het schoolbal laat Carrie iedereen achter in de sportschool en richt haar woede zich op de stad eromheen. Ze opent brandkranen om elke redding te dwarsbomen voor degenen die vastzitten op het schoolbal, blaast benzinstations op en vernietigt gebouwen, waarbij veel mensen om het leven komen. Dit houdt ook in dat ze ervoor zorgt dat haar kwelgeesten Chris (Emilie de Ravin) en Billy (Jesse Caddock) crashen terwijl ze haar proberen aan te rijden, wat de enige scène is die de bioscoopfilms heeft gehaald. Het is leuk om dit minstens één keer te zien, met een veel lager budget dan het had moeten zijn, maar ze hebben gedaan wat ze konden om het punt over te brengen. Carrie's vernietiging van de stad die haar in de steek liet, is logisch, vooral als ze de wandeling naar huis naar haar moeder begint, wetende dat ze helaas gelijk had over die nacht.

Dit leidt tot de laatste confrontatie met haar moeder, en Carrie vermoordt haar uit zelfverdediging. Deze laatste paar scènes zijn nooit getrouw verfilmd, en technisch gezien nog steeds niet omdat ze in alle films niet in de juiste volgorde staan (Margaret's dood vindt plaats vóór die van Chris en Billy in het boek), maar dit is de meest getrouwe verfilming. Waar Carrie in het boek wordt neergestoken door haar moeder, probeert Margaret haar hier te verdrinken terwijl ze het varkensbloed van haar afwast. Carrie doodt vervolgens haar moeder uit zelfverdediging, dit keer getrouw aan de roman, door het hart van haar moeder te stoppen met haar krachten, terwijl Carrie in de originele film vliegend keukengerei stuurt om haar moeder in wezen te kruisigen, een veel dramatischer en opvallender beeld voor het publiek om te onthouden. Dat is waar de getrouwheid van deze verfilming eindigt, want in een niet-zo-schokkende wending (dit zou tenslotte een televisieserie worden) volgt Sue haar naar huis en redt Carrie's leven, waarna ze de stad verlaat en opnieuw begint, wat een verrassend gevoel van hoop geeft om de film mee te beëindigen, terwijl het originele verhaal eindigt in een tragedie.

Een gebrekkige film, maar nog steeds een getrouwe verfilming

Carrie 2002 is een gebrekkige film. Veel fragmenten voelen niet samenhangend aan; het sleept zich voort en voelt tegelijkertijd gehaast aan. Maar het is misschien ook een geweldige traktatie voor de boekfans die wisten dat veel van hun favoriete scènes uit de roman in de andere films terecht waren gekomen, althans degenen die bereid zijn om door de tekortkomingen van de film heen te kijken. Carrie 2002 is zeker niet de beste van de drie, maar het verhaal van Carrie is tijdloos en de film is nog steeds gemakkelijk voor fans. Deze film heeft ook de langste speelduur voor het bloedbad op de prom night tot nu toe (met ongeveer zeven minuten!), wat een geweldig beeld schetst van hoe Carrie's wraak wordt bereikt. Carrie 2002 is misschien niet de beste film, maar het is wel de meest getrouwe aan de originele roman van Stephen King en moet minstens één keer worden gekeken. Maar dit laat maar weer eens zien dat verfilmingen die getrouw zijn aan de boeken niet altijd de beste films zijn. Een ander medium vraagt om andere vertelwijze.

<https://youtu.be/RFd77RDkWys>

MERCHANDISE & SPONSORING

www.stephenking.nl/Winke/

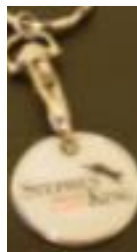
Hebbedingetjes

In onze [fanclubshop](#) vind je ook onze merchandise: winkelwagenmuntjes, kettingen en poppetjes. En er zijn linnen tasjes met een langhengsel te bestellen (5,00)! Stevige kwaliteit en bedrukt met scrabble-letters. Op de tas staan diverse boektitels. In de shop kun je ook de laatste nieuwe boeken bestellen, zolang de voorraad strekt!

Dankie Sai!

Volg het voorbeeld van P.J. Bogget uit Uithoorn (Dankie Sai!) en word (maandelijkse) sponsor! Dank ook aan iedereen die een of meer boeken bestelde in onze shop, bij boekwinkeltje Stephen King Fans, of aankopen deed/doet tijdens de boekenmarkten in Deventer, Utrecht en Tilburg!

Prijs gewonnen? Stort de verzendkosten naar ons terug, dan kunnen we dit blijven doen!

HELP OOK DE FANCLUB DOOR JE AANSCHAF!

Je kunt je boeken ook bestellen bij het [boekwinkeltje Stephen King Fans](#)! Er is veel tweedehands, maar ook nieuw en naast een klein voorraadje Engelstalig is er keus uit honderden Nederlandstalige Stephen King-boeken. Pockets, paperbacks, hardcovers, tijdschriften, poppetjes... er is van alles! Er is een vaste kortingsactie waardoor je bij bestelling van meerdere boeken nog goedkoper uit bent. De boeken zijn niet duur, en er gaat altijd 10% van de verkoop naar de kas van de fanclub!

Er zijn ook dvd's, poppetjes, boekenleggers, kettingen, oorbellen en armbandjes met bedels met een Stephen King-thema te koop in [de winkel op Marktplaats](#). Je kunt aankopen vanuit beide winkels met elkaar combineren! Alleen geldig op boeken en dvd's.

DOORLOPENDE KORTINGSACTIE

5 HALEN, 4 BETALEN

(altijd de goedkoopste gratis). Koop je er 10, dan dus 2 gratis.... enz.

Verzenden gebeurt via PostNL, DHL en GLS (buitenland). Kosten die wij niet maken, rekenen we natuurlijk ook niet door – zo worden verpakkingen hergebruikt – en dat scheelt in jouw portemonnee! Contact? secretaris_sk07@stephenking.nl. Vraag gerust naar de mogelijkheden voor jouw bestelling!

Boekwinkeltje
Stephen King Fans

En nog veel meer!!

Dollar Baby Oscar

Hoe Stephen King's horror voor 1\$ leidde tot een Oscar-genomineerde film

Door Riley Trevithick (collider.com)
Gepubliceerd op 5 november 2022
Vertaald door Peter R. van Veen

Ook jij kunt een Stephen King-verhaal verfilmen voor slechts \$ 1!

Met meer dan 60 romans, ongeveer 50 verfilmingen, en meer dan 200 korte verhalen, is Stephen King een van de grootste bijdragers aan het horrorgenre. Het zal moeilijk zijn om anderen binnen de horrorgemeenschap te vinden die de uitmuntendheid en bekendheid hebben bereikt die hij heeft. Eén ding dat Stephen King heeft bijgedragen aan de horror- en filmgemeenschap en dat op grote schaal onopgemerkt blijft, is zijn Dollar Baby-programma. Met dit programma kunnen aspirant-filmmakers aan de slag door één van King's korte verhalen te gebruiken en er een korte film van te maken. Lief toch?! De kers op de taart is dat deze korte verhalen de filmmakers slechts \$ 1 kosten. Je leest het goed, slechts \$1! Vier kwartjes zijn alles wat nodig is om je verfilming in handen te krijgen van misschien wel de grootste horrorschrijver aller tijden.

Een nieuw idee

Het Dollar Baby Program begon rond 1977 toen King brieven begon te ontvangen van studenten over zijn korte verhalen en hoe ze die wilden verfilmen. Hij wilde een manier vinden om die studenten kansen te bieden, dus kwam hij op het idee voor het programma. Het Dollar Baby Program is een contract waarbij King de aspirant-filmmaker toestaat om één van zijn korte verhalen op hun eigen manier te verfilmen. De korte film mag niet langer zijn dan 45 minuten en mag niet commercieel worden gebruikt, wat betekent dat de enige persoon die het kan bekijken King zelf is. Het mag niet online worden verspreid of aan iemand anders worden getoond zonder toestemming van King. Hij behoudt de rechten op het verhaal, zodat hij kan beslissen om het te verspreiden als hij dat wil. De enige mogelijkheid om de film te distribueren is als onderdeel van een non-profit filmfestival, via een schoolproject, of niet meer dan twee minuten totale speeltijd op een website waarvan King eigenaar is van de domeinnaam. In het contract staat ook dat je een jaar de tijd hebt om de film te maken en na afloop van dat jaar kan er niets meer met de film gedaan worden. Dit lijkt misschien veel voorwaarden, maar voor een aspirant-horrorfilmer is zelfs op afstand gelinkt zijn aan de naam Stephen King goed voor de zaak, en een Dollar Baby kan de grote doorbraak zijn die nodig is.

Hun stralende momenten

Dit roept de vraag op, heeft iemand zijn grote doorbraak gekregen dankzij

Dollar Baby Oscar

het Dollar Baby-programma? De eerste persoon die rechten kreeg op een kort verhaal van King en een film produceerde was Jeffrey Schiro in 1982. Schiro gebruikte *The Boogeyman* om zijn kunsten los te laten op een kort King verhaal, en het kreeg commerciële rechten om te worden gedistribueerd. Zijn versie van *The Boogeyman* en een andere Dollar Baby versie van *The Woman In The Room* werden opgenomen in een collectie genaamd *The Night Shift*, die in 1994 werd uitgebracht.

Hij regisseerde ook een aflevering van *Tales From The Darkside*. De volgende Dollar Baby was John Woodward, die in 1983 King's *The Disciples Of The Crow* bewerkte. Vanaf hier ging Woodward verder met het regisseren van de films *Vice* en *Good Girl, Bad Girl*.

De meest opvallende Dollar Baby uit dit programma is Frank Darabont. Darabont gebruikte het korte verhaal *The Woman In The Room* in 1983 om te laten zien wat hij kon in het programma van King, en het werd een homerun. Net als dat van Schiro was zijn filmpje te zien in *The Night Shift*, maar dat was voor hem nog maar het begin. Hierna schreef Darabont het scenario voor *Nightmare On Elm Street 3: Dream Warriors*, *The Blob* en *The Fly II*. Dat zijn op zich al opmerkelijke films, maar wat daarna kwam was het keerpunt voor Darabonts carrière. King hield zoveel van zijn werk, dat hij hem toegang gaf tot zijn novelle *Rita Hayworth and Shawshank Redemption* en dat leidde tot de voor een Oscar genomineerde film *The Shawshank Redemption*. Dit wordt beschouwd als één van de beste verfilmingen van King's

werk, en het is nog steeds één van de meest favoriete films vandaag, 28 jaar na de release. In 1999 regisseerde Darabont ook *The Green Mile* en in 2007 *The Mist*, die beide verfilmingen zijn van Stephen King-romans. Een gokje wagen met het Dollar Baby Program betaalde zich enorm uit voor Darabont.

Het geschreeuw verspreiden

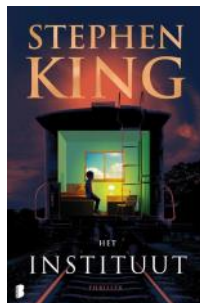
Dollar Babies zijn sinds 2000 vaker opgedoken. Vóór 2000 hebben slechts 10 aspirant-filmmakers zich aan een bewerking van een kort verhaal van King gewaagd. Sinds 2000 is het programma uitgebreid naar plaatsen als Rusland, het Verenigd Koninkrijk en Duitsland, en er zijn 27 filmmakers bij betrokken geweest. Hoewel het nog steeds relatief onbekend blijft, krijgt het Dollar Baby-programma enige bekendheid sinds de release van het boek *Stephen King: The Dollar Baby* in 2021. Dit boek duikt diep in de materie en bevat essays, interviews en fanverslagen over hoe het programma hen en de filmindustrie heeft beïnvloed. Het Dollar Baby-programma is nog steeds springlevend en als je de website van Stephen King bekijkt, zul je zien dat er momenteel 23 korte verhalen beschikbaar zijn voor slechts één hele dollar! King maakt het heel eenvoudig om een contract aan te vragen voor iedereen die zin heeft in de taak, omdat het slechts een korte vragenlijst is om in te vullen om het contract aan te vragen. Het is tenslotte gewoon de Stephen King die jouw kijk op zijn korte verhalen zal bekijken. *The Woman In The Room* is nog steeds beschikbaar, als iemand denkt dat ze de versie van Frank Darabont kunnen overtreffen.

Alle data onder
voorbehoud
van de uitgever

WORDT VERWACHT NEDERLAND

Datum:

Details:

Holly

Nog onbekende data, ook voor USA, waarschijnlijk 2023.

We vonden nog twee (her)uitgaven die we niet hadden doorgekregen van de uitgeverij(en) en jullie schijnbaar ook nog niet hadden ontdekt:

Het Instituut 9789022596975, De Boekerij -14e druk april 2022

Schone Slaapsters 9789044366105, Midprice editie op pocketformaat, The House of Books april 2022

Salem's Lot

Waarom er (nog) geen geweldige Salem's Lot-film is geweest

Stephen King's klassieke vampierroman, *Salem's Lot*, is twee keer verfilmd. Zou een derde poging eindelijk een versie kunnen opleveren die blijft hangen?

Door Don Kaye (www.denofgeek.com)
Gepubliceerd 6 oktober 2022
Vertaald door Peter R. van Veen

Stephen King's tweede gepubliceerde roman, *Salem's Lot*, verscheen in hardcover in oktober 1975 en was King's volgende stap in de transformatie van een obscure schrijver uit Maine (USA) naar een popcultuurfenomeen. Zijn eerste roman, *Carrie*, had bescheiden verkocht in hardcover, maar de paperbackeditie van het boek nam een vlucht en daarvan werden meer dan een miljoen exemplaren verkocht in het eerste jaar van publicatie. De verkoop werd ook geholpen door Brian De Palma's verfilming uit 1976, die niet alleen een kaskraker was, maar ook Academy Award-nominaties opleverde voor sterren Sissy Spacek en Piper Laurie.

En de paperbackeditie van *Salem's Lot* kwam rond die tijd uit; het werd King's tweede bestseller op rij en bevestigde zijn status als superster horrorschrijver. Het boek stelde in de kern ook een eenvoudige maar verleidelijke vraag: wat als vampiers in de 20e eeuw een klein stadje op het platteland van Maine binnen zouden vallen?

Hoe basaal dat ook klinkt, het was ook enigszins baanbrekend. Met uitzondering van een paar andere titels, voornamelijk Richard Matheson's meesterwerk *I Am Legend*, maakten vampiers nog steeds deel uit van een oudere, engere traditie in bovennatuurlijke literatuur en film, grotendeels opgehangen aan spinnenwebben en afgelegen Europese gehuchten. Tijdens dit tijdperk van horrorliteratuur hadden de meeste gothic novels elementen van satanische horror (dankzij *The Exorcist* en *Rosemary's Baby*). *Salem's Lot* leek dus verfrissend en uniek.

Bovendien was het King op het vroege hoogtepunt van zijn krachten, met de gereedschappen die hem tot op de dag van vandaag een groot schrijver maken: de gedetailleerde, meeslepende setting; de onverschrokken taferelen van terreur en vrees; en, misschien wel het belangrijkste, zijn vermogen om ongelooflijk interessante personages te creëren, van zijn hoofdpersoon tot de achtergrondbewoners van een heel klein stadje, waardoor ze onmiddellijk tot leven komen en zo de verschrikkingen die op hen neerdalen zoveel intenser worden.

Maar waarom is het, ondanks twee eervolle pogingen om de roman naar het scherm te brengen en een derde op komst, zo moeilijk geweest om een geweldige film te maken van één van King's beste boeken?

Eerste poging: Salem's Lot (1979)

Uiteraard werden de rechten op *Salem's Lot* vrijwel direct opgepikt door Warner Bros. Pictures met het idee om er een grote speelfilm van te maken. King schreef zelf geen scenario, maar een aantal anderen deed dat wel, waaronder Oscarwinnaar Stirling Silliphant (In *the Heat of the Night*) en *It's Alive*-regisseur Larry Cohen. Maar allemaal stuitten ze op het probleem dat sindsdien menige King-bewerking heeft achtervolgd, namelijk het comprimeren van een roman van 400 pagina's (of meer) en een enorme cast van personages tot een twee uur durende bioscoopfilm.

Salem's Lot

De oplossing voor het probleem was om de verfilming van het grote scherm naar het kleine te verschuiven, waarbij *Salem's Lot* opnieuw werd geconfigureerd als een tweedelige, vier uur durende miniserie, te zien op twee opeenvolgende maandagavonden. In die tijd in 1978 werden tv-miniseries - met de mogelijke uitzondering van 'prestigieuze' miniseries zoals *Roots* - gefilmd op tv-budgetten met tv-ploegen en middelen, en waren ze niet ontworpen om er zo filmisch uit te zien als moderne producten van HBO, Prime Video en Netflix vandaag.

Maar Warner Television en CBS (die het project uitzonden) haalden wel een filmregisseur binnen met Tobe Hooper, en zijn CV tot dan toe, waaronder *The Texas Chain Saw Massacre* en *Eaten Alive*, schreeuwde niet bepaald primetime-televisie.

De cast was een mix van bekende tv-sterren (David Soul), frisse gezichten (Bonnie Bedelia) en oudere, enigszins vervaagde Hollywood-iconen (James Mason, beste deel van de serie), samen met de gebruikelijke aanvulling van 'that guy' karakteracteurs. De meest controversiële keuze was de casting van de Oostenrijkse acteur Reggie Nalder als de belangrijkste vampier, Kurt Barlow, die King's erudiete, gedistingeerd uitzienende bloedzuiger verruilde voor een verwilderde, niet-sprekende, blauw-huidige versie van Graaf Orlok uit *Nosferatu*.

Barlow verschijnt slechts in een paar scènes, waardoor zijn menselijke assistent, gespeeld door Mason, meer de primaire schurk van de film is, één van de vele opmerkelijke veranderingen ten opzichte van het boek. Veel van de andere veranderingen hebben betrekking op het combineren van personages, zoals het samenvoegen van de vader van heldin Susan Norton en stadsdokter Jimmy Cody tot één persoon (gespeeld door Ed Flanders), of de affaire van Bonnie Sawyer (Julie Cobb) met haar baas, makelaar Larry Crockett (Fred Willard), waardoor de lokale elektricien met wie ze het in het boek echt 'druk' heeft, wordt geëlimineerd.

Dit werkt zeker in termen van het inpassen van het verhaal in een speelduur van drie uur (minus commercials), maar het creëert ook het effect (ongetwijfeld gecombineerd met budgettaire beperkingen) waardoor de stad Jeruzalem's Lot een beetje leeg lijkt te zijn. De locatie zelf is visueel goed gerealiseerd op het scherm, maar het lijkt bevolkt met een handvol tv-persoonlijkheden uit de jaren '70 in plaats van een bloeiende gemeenschap in New England.

De miniserie profiteert wel van een aantal echt angstaanjagende scènes, waaronder Danny Glick's onvergetelijke verschijning voor het raam van Mark Petrie (Lance Kerwin), de confrontatie van leraar Matt Burke (Lew Ayres) met een ondoode Mike Ryerson (Geoffrey Lewis) in zijn logeerkamer en Barlow's entree in de keuken van de Petries.

Maar het buitenspel zetten van personages als Burke en vooral Father Callahan (één van King's meest complexe antihelden die nauwelijks aanwezig is in de miniserie) doet het verhaal geen goed. En hoewel acteurs als Soul en Kerwin een aantal sterke momenten hebben, zijn ze inconsistent. Over inconsistentie gesproken, voor elke griezelige scène die Hooper uithaalt, zijn er nog veel meer die flauw geregisseerd en nnergiezet zijn in de stijl van, nou ja, een tv-film van de week.

De beste delen van *Salem's Lot* '79 houden behoorlijk stand; maar een groot deel ervan is niet goed 'gerijpt' in de meer dan 40 jaar sinds het voor het eerst werd uitgezonden. Het weerspiegelt af en toe een deel van de smaak en sfeer van het boek - net niet genoeg om er een echte klassieker van te maken, vooral als je dat vergelijkt met De Palma's *Carrie* of Stanley Kubrick's *The Shining*.

Tweede poging: Salem's Lot (2004)

Het vreemdste aan de 2004-versie van *Salem's Lot*, opnieuw een vier uur durende miniserie die gedurende twee opeenvolgende nachten op TNT werd uitgezonden, is hoe deze kwam en ging zonder te blijven hangen rond de horrortijdgeest zoals de bewerking uit 1979 deed. Hoewel het is bijgewerkt van de jaren 1970 naar de jaren 2000, en er een aantal andere wijzigingen in het verhaal en de personages zijn aangebracht, ontbeert ook deze versie - geregisseerd door Mikael Salomon (de 2008-versie van *The Andromeda Strain*) - veel personages, plotpunten en motivaties uit het boek.

Hoofdpersoon Ben Mears wordt gespeeld door Rob Lowe, die het er eervol vanaf brengt, ondanks het feit dat hij hard moet werken om de prestatie te leveren om de spookachtige schrijver van de roman af te troeven.

Hij krijgt ook een zinloos nieuw achtergrondverhaal als verteraan uit de Golfoorlog, hoewel zijn band met de stad hetzelfde blijft. De miniserie herstelt wel personages als Jimmy Cody en geeft anderen als Matt Burke meer aandacht, al

Salem's Lot

zijn er weer enkele domme toevoegingen (zoals Cody die een affaire heeft met één van zijn patiënten) die bedoeld zijn om aan te geven dat "iedereen in 'Salem's Lot een geheim heeft", maar die vooral overbodig overkomen.

Een grote verandering is dat het machtsevenwicht tussen Barlow en zijn knecht Straker is hersteld naar het niveau van het boek. Barlow, hier gespeeld door de grote Rutger Hauer, is weer welbespraakt en menselijker ogend, waarbij Hauer een sfeer van hartelijke maar sinistere dreiging neerzet die dichter bij de visie van King staat. Donald Sutherland speelt Straker als meer oprecht excentriek, maar verbetert Mason's air van ouderwetse hoffelijkheid niet.

Wanneer je James Cromwell cast als Father Callahan, ga je hem verdomd veel meer te doen geven dan het personage in de serie uit 1979 kreeg. Callahan is hier opnieuw een cruciaal personage, en Barlow die hem zijn nieuwe dienaar maakt na de dood van Straker (een verandering ten opzichte van het boek, waarin Callahan gewoon de stad verlaat nadat hij zijn geloof heeft verloren en Barlows bloed heeft gedronken) is een interessante keuze. Het is ook de opmaat naar een geheel nieuw en smakeloos einde waarin Ben en Mark Callahan volgen naar een ziekenhuis waar ze van plan zijn hem te vermoorden.

De *Salem's Lot* uit 2004 profiteert van een over het algemeen sterke cast, veel meer filmische composities van Salomon en een aantal enge scènes die rechtstreeks uit het boek zijn gehaald, waaronder een zenuwslopende scène van vampiers die de straten van de stad vullen terwijl Ben en Mark ontsnappen. Net als de versie uit 1979 wordt het enigszins gehinderd door de beperkingen van tv, hoewel het zijn sfeer consistent behoudt. Maar het ontbrak opnieuw aan genoeg pit om het mensen zich een jaar later te laten herinneren, laat staan 20.

De toekomst: Salem's Lot (2023?)

De belangrijkste reden waarom beide miniseries, gebaseerd op het boek van King, redelijk tot goed zijn, maar niet spectaculair, is dat de roman je echt onderdompelt in het dagelijks leven van de mensen van dit schilderachtige stadje, waardoor hun vernietiging één-voor-één echt gruwelijk is. Het boek benadrukt ook hoe de stad elke dag een beetje meer leegloopt als mensen in vampiers veranderen en gewoon verdwijnen uit het normale dagelijkse leven. Geen van beide miniseries slaagt erin om dat over te brengen, en geen van beide legt helemaal de banden vast die zich vormen tussen de personages die bij elkaar worden gegooid (zoals de hoofdpersonages van Bram Stoker's roman *Dracula*, waardoor King sterk beïnvloed werd) om een ad hoc team van vampierjagers te worden. Er is een gevoel van opbouwende urgentie voor hun acties in het boek dat in geen van beide series helemaal tot zijn recht komt.

Salem's Lot moet uiteindelijk ook een periode weergeven zoals Scott Derrickson's recente *The Black Phone*. In het huidige tijdperk van smartphones, GPS, internet en sociale media is er geen enkele manier waarop de bevolking van een hele Amerikaanse stad, hoe klein ook, in het niets kan verdwijnen zonder dat de buitenwereld het merkt.

De aankomende speelfilm, de eerste bedoeld voor de bioscoop, is geschreven en geregisseerd door Gary Dauberman (*Annabelle Comes Home*, *It*). De film lost dat probleem ook op door het verhaal zich te laten afspelen in de jaren '70. Maar het is voornamelijk onbekend hoe men de kwestie van het comprimeren van de roman tot één film zal aanpakken, zelfs als die film tweeënhalf uur mag duren (we betwijfelen of Dauberman er drie zal krijgen).

Hoe brengt één enkele film de textuur en diepte van de stad en haar inwoners over in dat tijdsbestek, terwijl twee eerdere miniseries dat niet konden? Kan een relatief jonge Lewis Pullman (*Top Gun: Maverick*) effectief de ietwat wereldvermoeide Ben Mears portretteren? (De rest van de cast, waaronder Pilou Asbæk als Straker, Bill Camp als Matt Burke, Alfre Woodard als een van geslacht verwisselde Dr. Cody en William Sadler als Barlow, lijkt behoorlijk sterk.) Zullen de vampiers eigenlijk wel echt eng zijn? Helaas is het onduidelijk wanneer we de antwoorden op die vragen zullen kennen. Dauberman's *Salem's Lot* werd verschoven van een releasedatum van 9 september 2022 naar april 2023 en vervolgens afgelopen augustus compleet verwijderd uit het releaseschema van WarnerBros. Voorlopig blijft een definitieve versie van *Salem's Lot* (één van de beste romans van Stephen King) net zo ongrijpbaar als de vampiers zelf.

BOEKRECENSIE

8

Fairy Tale van Stephen King

door Jan & Chrissy

Oorspronkelijke

titel:

Fairy Tale

Auteur:

Stephen King

Uitgever:

Boekerij

Jaar van uitgifte:

2022

Aantal pagina's:

591

ISBN:

9789022596609

Link/urls:

[Auteur](#)

Het verhaal

De 17-jarig Charlie Reade is een jongen die al heel wat voor kiezen heeft gehad; zijn moeder is bij een ongeluk omgekomen, waarna zijn vader aan de drank is geraakt. Toch maakt hij het beste van zijn leven. Op een dag redt hij de wat knorrige, oudere meneer Bowditch, die van een ladder is gevallen. Terwijl die in het ziekenhuis verpleegd wordt, past Charlie op zijn hond, Radar, en doet hij klusjes in het huis van meneer Bowditch. Als deze uiteindelijk toch overlijdt, krijgt Charlie een cassettebandje waarop meneer Bowditch hem deelgenoot maakt van een geheime wereld, die begint in de schuur van de man. Dit is het begin van een onwaarschijnlijk, sprookjesachtig avontuur.

De mening van Jan

Fairy Tale is met recht een sprookje. Meng Kronieken van Narnia, Neverending Story en Alice in Wonderland, en je hebt een beetje een idee wat voor soort verhaal het is. Dat maakt echter ook dat ik, op enkele korte stukken hier en daar na, nergens het gevoel had dat ik een boek van Stephen King zat te lezen. En dat viel dus tegen. Af en toe komen we kleine verwijzingen tegen waar door de link naar King duidelijk is: een aan alcohol verslaafde vader, een hand die omhoog schiet uit de aarde, verwijzingen naar enkele van King's favoriete auteurs (o.a. Lovecraft), en op zeker moment wenst Charlie iemand 'lange dagen en aangename nachten.' Maar waar ik van veel King-boeken tijdens het lezen hoopte dat er geen eind aan zou komen, bleef ik bij dit boek maar wachten tot het eindelijk afgelopen was.

Een sprookje zijn we van King niet gewend; in een King-verhaal passen geen sprekende paarden, zeemeerminnen en reuzen. Daar zou ik me nog overheen kunnen zetten, maar ook de opbouw van het boek stond me tegen; grote delen van het verhaal verlopen vreselijk traag; de eerste 150 bladzijden gebeurt er eigenlijk niets bijzonders. En de verdere bladzijden verlopen zo stroperig dat je regelmatig denkt "Schiet nou eens op, man." Tot slot zie je de ontknoping van het verhaal al van mijlenver aangekomen. Het is tenslotte een sprookje, en die eindigen met 'ze leefden nog lang en gelukkig'.

Kortom, een (in mijn ogen) fors tekort schietende uitwerking van een verhaal dat in de basis niet slecht is, maar alle typische King-pluspunten mist. Mijn oordeel stokt dan ook bij een mager zesje.

De mening van Chrissy

Stephen King boeken koop ik altijd gelijk, zonder twifelen of zonder de flaptekst te lezen. Het is eigenlijk altijd wel goed. En iedere keer zorgt hij toch weer voor een verrassing. Dan is het een boek met korte verhalen die lekker gemeen zijn, dan is het een duistere fantasy die in de *Donkere Toren*-reeks thuis hoort, soms een detective en soms een trilogie. En ik laat me elke keer graag verrassen.

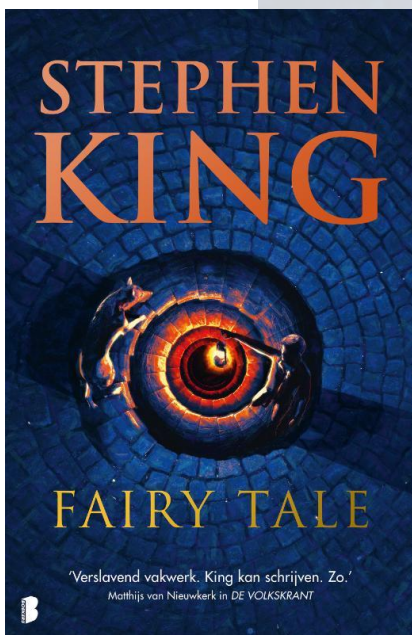
Fairy Tale was voor mij een bijzondere verrassing, en inderdaad ook een soort sprookje. Je vraagt je af wat die jongen op de voorkant van het boek op de wenteltrap doet met een hond. Je krijgt dat antwoord vanzelf tijdens het lezen, maar het duurt wel even voor je op dat stuk gekomen bent. Maar het stuk er naartoe is zo leuk om te lezen, dat je maar door wilt en door wilt om te weten hoe het precies in elkaar zit. Er gebeurt niets wreeds, het gaat over een jongen die een oude man uit de brand helpt nadat hij hem dankzij zijn blaffende hond gevonden heeft nadat hij gevallen is. Maar het intrigeert. Wat is er nou zo spannend aan een jongen die een oude man helpt en vriendjes wordt met de hond?

Vanaf het begin weet je (ook gezien de enorme dikte van het boek met zo'n 600 pagina's) dat er nog veel meer gaat komen. Maar wat? Waar gaat het heen? Eenmaal daar aangekomen, bij die put met de wenteltrap (ik wil niets verklappen en je leesplezier bederven) wordt het nog véééééél intrigerender en kun je helemaal niet meer stoppen met lezen. Hier komen de kwade krachten en duistere bedoelingen volop aan de beurt.

Maar het is geen ouderwetse horror, of zijn moderne stijl als met de afgelopen verhalen die hij schreef. De schrijfstijl is weer heel anders dan zijn vorige boeken. Het doet me erg denken aan *De Talisman*, waarin ook verschillende werelden aan bod komen en er ook op een sprookjesachtige manier verteld wordt. Het is geen droom, of hij wordt niet geteleporteerd: het is een echte trap in de tuin van de oude man. En het is absoluut niet saai!

Ik vind de manier waarop het is geschreven echt super en vond het een top-boek om te lezen. En ik weet zeker dat ik dat nog eens ga doen! Echt een verrassend boek dat je vanaf bladzijde 1 gelijk bij de kladden grijpt en meesleurt naar die afdalende ronde trap...

Oordeel: 10. Dat maakt een gemiddelde van 8.

BOEKRECENSIE

7

Fatale Waarheid van Robert Bryndza

door Tinny

Oorspronkelijke
titel:
Fatal Witness

Auteur:
Robert Bryndza

Uitgever:
Boekerij

Jaar van uitgifte:
2022

Aantal pagina's:
384

ISBN:
9789022596524

Link/urls:
[Uitgever](#)

In de grote wereld van de thrillerverhalen verschijnt er altijd wel een nieuwe auteur om mee kennis te maken. Deze keer valt de eer te beurt aan Robert Bryndza. Hij debuteerde in 2016 met *Het meisje in het ijs* waarin inspecteur Erika Foster aan het roer staat.

In dit zevende deel onderzoekt Erika de moord op Vicky Clarke, een dame met een true crime-podcast. De puzzelstukken van de zaak brengen heel wat verwarring met zich mee tot het team een belangrijke ontdekking doet. Ze moeten hun focus verleggen in de hoop daardoor de moordenaar te pakken te krijgen. Dat alles terwijl Erika probeert een nieuw begin te maken in haar pasverworven woning.

Beginnen met een later deel van een serie is meestal geen goed idee, maar in dit geval levert het geen enkel probleem op. Ook zonder de vorige delen te lezen, kun je perfect meestappen in het verhaal. Hier en daar komt een vermelding van zaken die zich in het verleden hebben afgespeeld, maar deze helpen meer met de sfeer van het verhaal dan dat ze essentieel zijn om echt mee te kunnen.

Bryndza weet zijn inspecteur snel menselijk en herkenbaar neer te zetten en verspilt evenmin tijd met een trage opbouw. Al op de eerste pagina kom je onmiddellijk terecht in de actie waarbij je de laatste minuten van het slachtoffer meekrijgt. Daarna wordt er voornamelijk gesprongen tussen Erika's beleving en die van een paar belangrijke mensen in het onderzoek. De vaart blijft in het verhaal, de misdaad interessant en de personages geloofwaardig. De uiteindelijke ontknopning is netjes onderbouwd, met een duidelijk afgeronde zaak waardoor dit boek perfect als stand alone te lezen is.

Ondanks deze positieve elementen wist het verhaal me niet echt te grijpen. Ik voelde geen enkele drang om te ontdekken wie de moordenaar zou zijn omdat al snel duidelijk werd dat het als lezer moeilijk is om die te ontmaskeren. Daarom verdwijnt ook de spanning uit de onderzoeken en denkpistes die in andere verhalen net bijdragen aan het thrilleraspect. Er is evenmin interactie tussen moordenaar en politie waardoor ook de jacht niet bepaald de hartslag in de hoogte jaagt.

Waarschijnlijk maakt dit alles het verhaal authentieker dan de meeste andere in het genre, maar helaas niet spannender.

BOEKRECENSIE

9

Heaven's End van Johan Deseyn

door Vicky

Oorspronkelijke**titel:**

Heaven's End

Auteur:

Johan Deseyn

Uitgever:Uitgeverij Phoenix
Books**Jaar van uitgifte:**

2022

Aantal pagina's:

412

ISBN:

9789083254074

Link/urls:[Uitgever](#)

Johan Deseyn heeft een zestiende roman geschreven, *Heaven's End*.

Ik heb al veel boeken van dé Belgische schrijver van het horrorgenre gelezen en keer op keer geniet ik van een super spannend boek. Deze keer is het niet anders!

Op de cover zie ik een gebouw, omgeven door groene planten met een soort poort of deur die er gevaarlijk scherp uitziet. Donkere wolken dreigen.

Na het lezen van dit boek zie ik nog extra zaken die ik eerst niet gezien had ...

Op de achterflap lees ik een korte samenvatting, er wordt niet te veel prijs gegeven maar de nieuwsgierigheid wordt gewekt ...

Heaven's End is een Amerikaans dorpje waar in 1989 iets gruwelijks gebeurde. Even later spring ik naar 2019 en nog wat later word ik naar tienduizend jaar eerder gekatapulteerd.

In de verschillende tijdzones worden verschillende personages voorgesteld en dit op zo een manier, dat je ze goed leert kennen. Ze hebben elk hun levenservaringen... In 1989 maak ik kennis met de zeventienjarige Jake en zijn dorpsgenoten. In 2019 leer ik Melissa kennen die net een nieuw leven begint en een oud leven achter zich laat, of het althans probeert. Tienduizend jaar geleden was er een stam die vrede leefde...

In het begin ben ik een beetje ongerust dat het ingewikkeld zou kunnen worden, maar hij beschrijft de tijdzones en hun personages erin zo goed dat mijn ongerustheid snel afzwakt en ik snel geniet. Ik raak in elke tijd en bij iedereen betrokken en ik hoop dat hen niets overkomt...

Ik mag zeggen dat Johan Deseyn het opnieuw doet: hij schrijft over zaken die ik nog nooit gelezen heb. Hij doet mijn fantasie werken en hij tart vaak mijn verbeelding, speciaal om te ervaren en telkens heel vernieuwend en één van de redenen waarom ik fan ben. Als vaste lezer van zijn boeken herken ik een aantal namen en data die voor hem belangrijk zijn, leuk om te lezen.

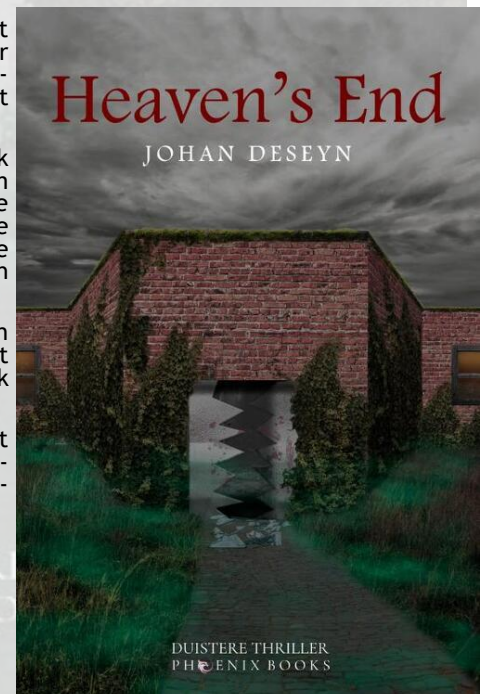
Als het boek te spannend wordt, en dat gebeurt vaak, zucht ik hardop. Hij tilt gruwelijkheid naar een hoger niveau voor mij. Op de ergste momenten kan je best niets aan het eten zijn, want het bekomt je even niet.

Tussen twee spannende momenten door, moet ik het boek even wegleggen, even terug op adem komen om dan verder in het verhaal gesleurd te worden. In mijn hoofd malen telkens dezelfde vragen: wat is er daar gebeurd en waarom? Wie heeft waarmee te maken en wat hebben ze toch met elkaar te maken?

Op sommige vragen krijg ik snel een antwoord en voor sommige antwoorden word ik tot op het einde in spanning gehouden... en dan bedoel ik echt tot op een van de laatste bladzijden...

Ik heb opnieuw erg in spanning genoten van dit zestiende boek van Johan Deseyn, van zijn interessante schrijfstijl, zijn mooi uitgediepte personages en zijn vernieuwde gruwelijkheden.

Ik kijk alweer uit naar het volgende ...

BOEKRECENSIE

7,5

Haar duistere hart van Carla Kovach

door Tinny

Oorspronkelijke

titel:

Her dark heart

Auteur:

Carla Kovach

Uitgever:

Boekerij

Jaar van uitgifte:

2022

Aantal pagina's:

384

ISBN:

9789022593929

Link/urls:

[Uitgever](#)

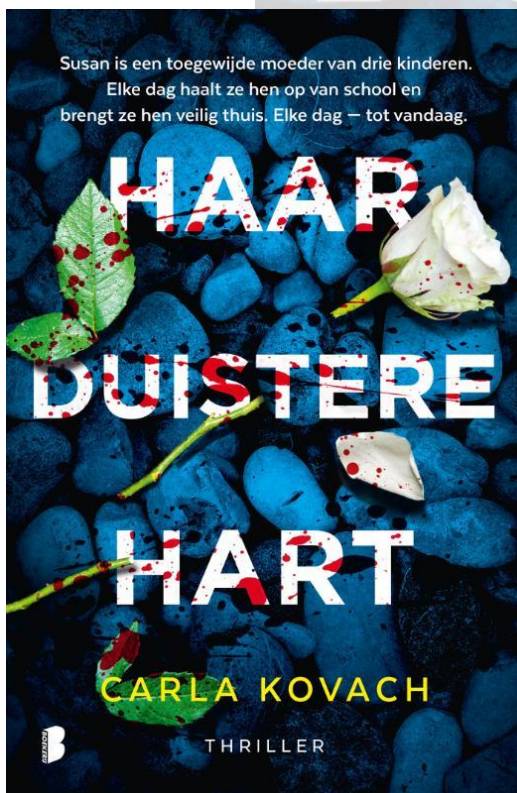
Deel vijf in de *Gina Harte*-reeks en nummer drie voor mij. Eerder las ik deel drie *Zo'n mooi meisje* en deel vier *Toen ze verdween*.

Opnieuw gaat hoofdpersonage Gina Harte aan de slag, deze keer om de vermiste Susan, een moeder van drie die een moeilijke periode in haar leven doormaakt, te vinden. Een standaard vermissingszaak, tot er een vermoorde man opduikt die een link heeft met de vermiste Susan. De moeder van Susan, Mary, stelt weinig vertrouwen in de politie en begint haar eigen onderzoek waardoor Gina onverwacht wordt geconfronteerd met haar eigen verleden. Kan ze alle mysteries ontrafelen zonder zichzelf kwijt te spelen?

Net als in deel vier valt ook hier de focus van Gina op haar verleden op. Ze blijft zwelgen in schuldgevoel, schaamte en spijt, met veel herhaling doorheen het verhaal. Net omdat het zo expliciet en veel voorkomt, verliest het aan kracht en wordt het meer een ergernis.

Gelukkig bieden de eigenlijke politiezaken stevig weerwerk. De vermissing, de moorden en het persoonlijke familiedrama vormen een leuke mix. Omdat ook nu vanuit het perspectief van verschillende personen wordt geschreven, krijg je al heel snel voldoende puzzelstukken om mee te zoeken naar oplossingen. Doorgewinterde thrillerlezers zullen zich niet op de zijsporen laten zetten die Kovach heeft voorzien waardoor je relatief snel doorhebt hoe het vork in de steel zit. De spanning verschuift zich daardoor naar de overlevingsvraag, maar dat hindert niet. Er volgt een logische en geloofwaardige ontknoping.

In mijn vorige recensie vermeldde ik reeds dat deel vier las als een tussenexemplaar waar Hart het hoogtepunt van haar persoonlijke verwerking bereikt en moet besluiten wat ze ermee zal doen. Die tendens zet zich nu door, met het goede nieuws dat op het einde van dit deel een afronding volgt. Daarom zou ik een deel zes ook nog proberen, in de hoop dat de afronding echt heeft plaatsgevonden en Gina's persoonlijke focus elders naartoe kan. Dat is immers nodig om de serie boeiend te houden.

HAAR
DUISTERE
HART
CARLA KOVACH
THRILLER

FILMRECENSIE

8

The Black Phone (Joe Hill)

door Jeroen

Regie:
Scott DerricksonGenre:
Horror/ThrillerCast:
Ethan Hawke
Mason Thames
Madeleine McGraw
en anderenFilm gebaseerd op:
boek the Black PhoneJaar van uitgifte:
2022Speelduur:
103 minuten

Finney Shaw, een slimme maar verlegen jongen van dertien, wordt ontvoerd door een sadistische moordenaar die hem opsluit in een geluiddichte kelder.

Om hulp schreeuwen heeft dus weinig zin, maar als een kapotte telefoon aan de muur ineens rinkelt, ontdekt Finney dat hij de stemmen van eerdere slachtoffers van de moordenaar kan horen.

Zij zijn vastbesloten om ervoor te zorgen dat wat hen is overkomen Finney bespaard blijft...

The Black Phone is een verfilming van het boek van Joe Hill (de zoon van ... inderdaad). Joe heeft ondertussen al een aantal boeken geschreven en ook Hollywood heeft zijn verhalen opgepikt. Bij *Horns* had Daniel Radcliffe (*Harry Potter*) de hoofdrol en nu is het de beurt aan Ethan Hawke (*The Purge*, *Training Day* etc.).

Helaas worden de boeken van Joe Hill niet meer uitgegeven in het Nederlands. Het is dus lastig in te schatten hoe populair de verhalen van Joe nu zijn in Nederland. Wel gebruikt Joe na *Nos4a2* weer een kinderlokker als hoofdpersoon. Dit keer wordt hij "the Grabber" genoemd omdat hij kinderen op straat grijpt en ontvoert.

De jaren '70 sfeer is heerlijk en de acteurs spelen hun rol overtuigend. Ethan Hawk heeft er duidelijk veel plezier in om een sadistische moordenaar te spelen en dat straalt er ook wel vanaf. Mason Thames die Finney speelt is nog relatief jong maar zet een prima rol neer naast de ervaren Ethan.

Het verhaal is niet heel erg vernieuwend. Kinderen worden ontvoerd en vermoord. Politie en justitie zitten met hun handen in het haar omdat ze geen aanknopingspunten hebben.

Wat wel sterk is aan dit verhaal, is het bovennatuurlijke, de slachtoffers van the Grabber besluiten Finney te helpen en hem tips te geven via de telefoon. Helaas loopt niet alles goed af.

Het is een film die lekker weg kijkt en je af en toe zelfs op het verkeerde been zet. *The Black Phone* is een heerlijke horrorfilm...

Colofon

Handig om te weten

www.stephenking.nl

[Contact](#)

[Fanclubmerchandise en verkoop](#)

[Het StephenKingFans winkeltje](#)

[Kings Things Archief](#)

[Het Forum](#)

[Facebook](#)

Kings Things

Redactie:

Chrissy van der Haven, Peter R. van Veen, Cindy den Besten, Danny Paap, Jeroen de Vries, Mirjam Lichtendonk, Jan Janssen, Vicky Smets en Tinny Laenens.

Eindredactie:

Chrissy van der Haven en Jan Janssen

De Stephen King Fanclub is oorspronkelijk opgericht in 1999. De fanclub in de huidige vorm bestaat sinds 2002. Op 21 september 2002 kwam voor het eerst de website online. Het bestuur heeft er bij de oprichting voor gekozen om met donateurs te gaan werken in plaats van met betalende leden, zoals dat vóór 2002 het geval was. Dit wil dus zeggen dat iedereen bij alle informatie kan komen, en ook gratis gebruik kan maken van het forum.

De fanclub heeft een aantal vaste crewmembers en meerdere vrijwilligers, die er met elkaar voor zorgen dat de fans worden voorzien van al het nieuws omtrent Stephen King. Zo trekt de website maandelijks ongeveer 1500 bezoekers en zijn we actief op Facebook.

Kings Things Magazine is slechts één van de vele extra zaken die de fanclub te bieden heeft voor Stephen King-fans. We organiseren met regelmaat een fanclubdag of een Dollarbaby Film Festival, bezoeken een boekenmarkt of zijn te gast bij een bijeenkomst van anderen. Er is een forum en via Kings Things kunnen we alle fans gemakkelijk op de hoogte houden van het nieuws of speciale aanbiedingen van onze sponsors. En dat allemaal gratis!

Wil je ons werk ondersteunen: een donatie kunnen we altijd gebruiken. We gebruiken het voor de verzendkosten van prijzen en software, maar ook voor merchandise, een fanclubdag en mogelijkheden om kortingen te creëren. Maar ook je bestelling in onze [eigen fanclubwinkel](#) (waar ook merchandise te koop is), en het [boekwinkeltje van Stephen King Fans](#) levert de fanclub een percentage op.

Help ons en stort een bedrag naar keuze op NL80 ABNA 0105 1552 68 t.n.v. stichting Stephen King Fanclub.